

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/160/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220206200
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7220206200.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčikovej a Mgr. Miloša Greguša v právnej veci oprávneného S.. T. S. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v E. na S. ulici č. X proti povinnej Z.. T. O. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v Košiciach na Barčianskej ulici č. 1 zastúpenej JUDr. Ivetou Rajtákovou so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach na Štúrovej ulici č. 20 v konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia k mal. E. T. nar. XX.X.XXXX zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 31.1.2022 č. k. 19Em/3/2022-229 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 31.1.2022 č. k. 19Em/3/2022-229 zamietol návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia- rozsudku Okresného súdu Košice I č. k. 22P/265/2010-853 zo dňa 3.5.2017, ktorým bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky. Otcovi bola určená vyživovacia povinnosť a styk otca s maloletou bol upravený tak, že je oprávnený stretávať sa s ňou každý utorok v párnom týždni každého mesiaca, toho ktorého roku od 16:00 hod. do 18:00 hod. a v nepárnom týždni každého mesiaca, toho ktorého roku v sobotu od 14:00 hod. do 18:00 hod. Otec maloletej žiadal, aby súd zabezpečil výkon tohto rozhodnutia v časti výroku o úprave styku.

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že návrh oprávneného považuje za nedôvodný. Napriek presvedčeniu oprávneného, že s listinnými dôkazmi predloženými povinnou bolo manipulované, uvedenú skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázal. Naopak, z vyjadrenia ošetrujúcej lekárky maloletej vyplýva, že v dňoch, ktoré oprávnený namietal bola daná na strane maloletej ospravedlniteľná prekážka pre nerealizáciu styku s otcom, spočívajúca v jej zdravotnom stave. Súd nevykonal dokazovanie navrhnuté oprávneným formou dožiadania na príslušné úrady, pretože zdravotnú indispozíciu maloletej mal za dostatočne preukázanú vyjadrením ošetrujúcej lekárky. Oprávnený spochybnil aj povinnou predloženú sms komunikáciu s ním a žiadal jej pravosť preukázať výpismi databáz telekomunikačných podnikov. Uvedené navrhnuté dokazovanie súd považoval za nadbytočné, neúčelné a nehospodárne, ktoré by malo za následok okolnostiam neprimerané predĺženie konania. Považuje za potrebné zdôrazniť, že analogicky s odkazom na už uvedené právne posúdenie je pre rozhodnutie súdu v zmysle ust. § 217 CSP rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia, kde je nepochybné, že styk sa realizuje. Preto aj v prípade, ak by v minulosti došlo k absencii ospravedlniteľných dôvodov, nie je túto skutočnosť možné vyhodnotiť bez ďalšieho ako dôvod pre nariadenie výkonu rozhodnutia. Aktuálne sa styk otca s maloletou realizuje, čo potvrdila aj maloletá. Vzhľadom k tomu, že styk je de facto opakujúcim sa plnením, ktoré je aktuálne realizované, súd nenašiel právny základ pre nariadenie neodkladného opatrenia. Z obsahu spisu v spojení s obsahom poručenského spisu je možné uzavrieť, že oprávnený nesleduje záujem maloletej, ale svoje vlastné záujmy a práva, ktoré presadzuje bez ohľadu na záujem maloletej. O uvedenom závere svedčia aj

vyjadrenia maloletej, pri ktorých súd akceptuje jej obavy a preto závery rozhovoru s maloletou len stručne zhrnul, pričom celá správa je v spise k dispozícii len pre rozhodujúce orgány. Vychádzajúc z uvedených skutočností súd prvej inštancie nenašiel právny základ pre nariadenie núteného výkonu súdneho rozhodnutia a návrh zamietol. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa čl. 11 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), § 1, § 2 ods. 1,2, § 370 ods. 1, § 372, § 373, § 374, §375, §376, §377 ods. 1 CMP a podľa § 1, §3 ods. 1,2 vyhlášky MSSR č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých.

3. Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd vydal rozhodnutia, ktorým uznesenie Okresného súdu Košice II č.k. 19Em/3/2020-229 zo dňa 31.1.2022 zruší v plnom rozsahu ako nezákonné, konštatoval konkrétne porušenia zákonnosti a vec vrátil na nové konanie so závažným usmernením, aby po vykonaní dokazovania zákonným spôsobom a zistení skutočného stavu riadne a vyčerpávajúco odôvodnil vydané rozhodnutie. Oprávnený svoje odvolanie odôvodnil tým, že podľa ods. 12 odôvodnenia napadnutého uznesenia bola na výzvu súdu zo dňa 19.10.2021 doručená Okresnému súdu Košice II dňa 2.11.2021 odpoveď ošetrujúcej lekárky maloletej Z.. A. K., obsahom ktorej má byť potvrdenie menovanej o ochoreniach maloletej presne v dňoch, v ktorých mala povinná mariť výkon predmetného rozhodnutia. Podľa ods. 25. napadnutého uznesenia je práve tento dôkazný prostriedok nosičom dôkazov preukazujúcich existenciu ospravedlniteľných dôvodov na strane povinnej, spočívajúcich v zdravotnom stave maloletej. Znamená to, že Okresný súd Košice II uvedený dôkazný prostriedok vykonal a získal z neho dôkazy, ktoré podľa názoru súdu prispeli k náležitému objasneniu veci a zistení skutočného stavu. Okresný súd Košice II tento dôkazný prostriedok obstaral, ale nevykonal na pojednávaní a ani mimo neho prečítaním alebo oznámením jeho obsahu, keďže oprávnenému zákonným spôsobom neoznámil vykonanie dôkazov a ani tento dôkazný prostriedok nedoručil a ani neurobil nijaké iné vhodné opatrenie, aby sa mohol s týmto dôkazným prostriedkom oboznámiť a vyjadriť sa k nemu. Namiesto toho rozhodol o zamietnutí návrhu na výkon rozhodnutia, a to práve na podklade dôkazov, ktoré z neho získal. Vzhľadom na vyššie uvedené je zjavné, že tieto dôkazy neboli získané z uvedeného dôkazného prostriedku zákonným spôsobom, a teda nemôžu byť dôkazmi. Takýmto postupom súdu prvej inštancie bol ukrátený o svoje ústavou garantované právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom. Súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo porušeniu práva na spravodlivý proces. Je nepochybné, že vyššie opísaným nezákonným postupom súd prvej inštancie nemohol zistiť skutočný stav veci správne alebo úplne. Uvedené platí aj v správe ÚPSVaR Košice doručenej Okresnému súdu Košice II dňa 12.11.2021, súdom uvádzanej v odseku 13 napadnutého uznesenia. Ani táto nebola oprávnenému riadne doručená a nemohol využiť svoje právo vyjadriť sa ku všetkým dôkazom.

4. Oprávnený podaním z 4.4.2022 (podaným osobne do podateľne 4.4.2022, v podaní dátum z 13.8.2020) oznámil neuskutočnené stretnutia s maloletou. Uviedol, že povinná naďalej porušuje súdne rozhodnutia o úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom. Dňa 2.4.2022 sa dostavil na prevzatie dieťaťa na adresu C. X v E. spolu s P.. Z.. P. A. o 14:00. Keďže k prevzatiu maloletej v určenom čase nedošlo, písal v rozpätí od 14:00 hod do 14:06 hod. sms správy povinnej s otázkou, kde je dieťa. Povinná na jeho komunikáciu neodpovedala. Takýmto konaním bolo zo strany povinnej zmarené stretnutie maloletého dieťaťa s úmyslom zabrániť účasti maloletej na dlhodobu plánovanej rodinnej oslave jeho narodenín (13.3.) jej tety (10.2.) a uja (11.12).

5. Oprávnený podaním z 20.7.2022 požiadal Okresný súd Košice II o zaujatie stanoviska k návrhu riaditeľa gymnázia Alejová, Alejova 1 v Košiciach, PhDr. L. K., ako prvostupňového správneho orgánu vo veci prijímacieho konania na 8 ročné štúdium, ktorým má byť zhojená vada prihlášky nepľnoletej E. T. nar. XX.X.XXXX, spočívajúca v nedostatku podpisu oboch zákonných zástupcov nepľnoletej na prihláške na štúdium. V prílohe pripojil emailovú komunikáciu.

6. Povinná vo vyjadrení k odvolaniu oprávneného navrhla uznesenie súdu prvej inštancie, ako vecne správne potvrdiť. Z obsahu spisu vyplýva, že rozhodnutie okresného súdu v predmetnej veci zo dňa 22. 10. 2020, bolo uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/48/2021 zo dňa 8. 6. 2021 zrušené a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. Odvolaciemu súdu teda nezostáva nič iné, len, aby vo veci rozhodol sám. V odvolaní, ktorým oprávnený napáda uznesenie súdu zo dňa 31. 1. 2022, nenamieta žiadne vecné nedostatky rozhodnutia súdu, a to bez ohľadu na to, že vo svojom odvolaní sám konštatuje, že súd v napadnutom uznesení, jeho bode 12. a 13. uvádza obsah

správ, vo vzťahu ku ktorým oprávnený namieta, že mu súdom neboli doručené. Z ust. § 374 CMP jednoznačne vyplýva, že pojednávanie v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, nie je potrebné nariadovať. Z uvedeného dôvodu je argumentácia oprávneného ustanovením § 188 ods. 2 CSP nenáležitá. Skutočnosť, že Civilný mimosporový poriadok výslovne ustanovuje, že vo veciach výkonu rozhodnutia nie je potrebné nariadovať pojednávanie, vyjadruje osobitosť vykonávacieho konania a ten odklon, na ktorý poukazuje ust. § 373 CMP, vo svojej poslednej časti, ak nie je ustanovené inak. Úplne nenáležitou je argumentácia oprávneného, že správa Z. A. K. a vyjadrenie kolízneho opatrovníka doručené súdu dňa 12. 11. 2021 sú dôkazmi, ktoré neboli získané z dôkazného prostriedku zákonným spôsobom. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Ako na to správne poukázal súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, súd rozhoduje podľa stavu v čase vyhlásenia rozhodnutia. Je nezrozumiteľné, čo presne očakáva oprávnený od rozhodnutia súdu v predmetnom konaní. Súd vydal rozhodnutie, proti ktorému smeruje odvolanie zo dňa 31. 1. 2022. Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia súdu, ani len oprávnený netvrdí, že by k jeho styku s maloletým dieťaťom v čase vydania odvolaním napadnutého rozhodnutia nedochádzalo. Ak by aj v rokoch 2017 až 2020 povinná nerešpektovala vykonateľný rozsudok (čo povinná dôrazne v celom konaní, a aj na tomto mieste popiera), nie je jasné, ako by mohlo také, čo i len hypotetické nerešpektovanie rozhodnutia v roku 2020, viesť k nariadeniu výkonu rozhodnutia v roku 2022. Inak povedané, výkonom rozhodnutia vo veciach maloletých, jeho nariadením a neskôr uskutočnením takéhoto výkonu, má súd primäť povinného, ktorý nerešpektuje vykonateľné rozhodnutie, na jeho rešpektovanie. Po nariadení výkonu rozhodnutia by teda mala nasledovať výzva povinnej na dobrovoľné plnenie povinnosti, teda rešpektovanie vykonateľného rozhodnutia. Je však nesporné, že ani len oprávnený nenamieta, že by povinná v posledných dvoch rokoch neplnila dobrovoľne povinnosti vyplývajúce z vykonateľného rozhodnutia (povinná tieto povinnosti plní v súčasnosti a plnila ich počas celej doby vykonateľnosti rozhodnutia o úprave styku maloletej E. s oprávneným). Je viac než zrejmé, že oprávnený nesleduje svojimi podaniami najlepší záujem maloletého dieťaťa, ale jeho jediným cieľom je šikanovanie povinnej. Maloletá E. v súvislosti s týmto konaním, v ktorom sa oprávnený domáha len toho, o čom je nesporné, že mu je umožňované v súlade s vykonateľným rozhodnutím, bola opakovane podrobovaná rozhovoru na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny. Niet pochybností o tom, že takéto opakované vypočúvanie maloletého dieťaťa nie je postupom, ktorý prispieva k pohode jeho života. Celkom zjavne však oprávnený v snahe dosiahnuť svoje právo, ktoré mu nikto neupiera, ani neupiera, túto nepohodu, ktorú maloletej privodzuje, považuje za nepodstatnú bez toho, aby bol schopný reflektovať, že ním navodená situácia ovplyvňuje vzťah maloletej E. k nemu. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd rozhodol o odvolaní oprávneného tak, ako to uviedla v úvode podania.

7. Oprávnený podaním zo dňa 1.8.2022 vzniesol podľa § 49 a nasl. CSP námietku zaujatosti voči sudkyňi Okresného súdu Košice II. JUDr. S. O. Dňa 1.8.2022 vykonal štúdium predmetného spisu v informačnom centre Krajského súdu v Košiciach, pričom zistil nasledovné. V spise sa nachádzajú, resp. nenachádzajú správy kolízneho opatrovníka, ktoré si vyžiadavala uvedená sudkyňa a tieto správy následne nedoručovala oprávnenému na oboznámenie sa s nimi a prípadné vyjadrenie k nim. Naopak, namiesto toho ich buď do spisu nezaloží alebo založí do zalepenej obálky a odmieta ich sprístupniť účastníkom konania - viď napr. č. 1. 235,251,262,264. V spojení s predchádzajúcimi úkonmi uvedenej sudkyne, a to: a/ úmyselnom nedoručení vyjadrenia povinnej k návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia oprávnenému potom, ako bolo doručené súdu (potvrdené rozhodnutím KS v KE sp. zn. 7CoP/48/2021-127 v odvolacom konaní) b/ vymyslení si dôkazného prostriedku (vyjadrenia oprávneného) a v jeho použití ako dôkazu pre rozhodnutie vo veci-samej (ods. 15 uznesenia OS KE II sp. zn. 19Em/3/2020-80, kde výslovne tvrdí, že sa oboznámila s vyjadreniami účastníkov, hoci v konaní v danom čase bolo iba vyjadrenie povinnej, keďže jej vyjadrenie k návrhu na začatie konania v rozpore s CMP a CSP mu nedoručovala, c/ nevykonaní dokazovania a to opakovane - jednak pri prvom rozhodnutí sa nevysporiadala ani s jediným dôkazom predloženým oprávneným a povinnou, jednak pri druhom rozhodnutí opakovane nevykonala riadne dokazovanie a ani inak nezabezpečila, aby sa s dôkazmi oboznámili účastníci konania a rozhodla vo veci samej, d/ zatajovaní dôkazných prostriedkov obstaraných kolíznym opatrovníkom, ktoré následne opakovane nedoručuje oprávnenému, a namiesto toho ich v spise pred oprávneným zatajuje a to výslovne - buď ich do spisu ani nedá alebo ich uzavrie do zapečatenej obálky a neinformuje ho o ich obstaraní, e/ neobstaraní ani jediného dôkazného prostriedku a nevykonaní ani jediného dôkazu navrhovaného oprávneným a vykonaní iba tých, ktoré navrhovala povinná, pričom rešpektuje oprávnenie súdu nevykonať všetky stranami navrhované dôkazy, ale pre zachovanie aspoň formálneho zdania nestrannosti by bolo vhodné vykonať aspoň jeden dôkaz ním navrhovaný, f/ porušovaní najelementárnejších zásad dokazovania, keď dokazuje dôkazom samým

(viď rozpor medzi záznamami zo zdravotnej poisťovne a tvrdením ošetrojúcej lekárky o čase a dátume poskytovania zdravotnej starostlivosti), ktorý JUDr. S. O. vyriešila opakovaným vyžiadanim potvrdenia lekárky maloletej, či v dňoch, ktoré uviedla v prvom potvrdení, naozaj poskytovala maloletej zdravotnú starostlivosť, čo lekárka sama sebe potvrdila, samozrejme vykonať návrhy na dokazovanie v tejto veci z jeho strany považuje za nadbytočné, neúčelné a nehospodárne, to sudkyňi postačilo, čo tam po tom, že predložil úradné výpisy zo zdravotnej poisťovne preukazujúce neposkytovanie zdravotnej starostlivosti maloletej v uvedených dňoch podľa hlásení, ktoré tam uvedená lekárka nahlasovala v aktuálnom čase, takže o ich pravdivosti a správnosti niet pochýb a sú v rozpore s jej zjavne účelovými tvrdeniami uvedenými vo vyjadrení pre súd v tomto konaní, a mnohých ďalších flagrantných porušení všetkého, čo sa porušiť dá. Z vyššie uvedeného je preukázané, že sudkyňa JUDr. S. O. jednak koná v zásade spôsobom, ktorý je v rozpore s procesným predpisom, čo konštatoval odvolací súd v uznesení sp. zn. 7CoP/48/2021-127, nevykonáva ani jeden z dôkazov navrhovaných oprávneným, ale dôkazy navrhované povinnou vykonáva, čo sa nedá charakterizovať inak, ako jednostranné konanie, pričom vedome porušuje čl. 12 základných princípov CMP. Pre súd platí zásada iura novit curia, vyjadrená v § 186 CSP, ktorá obsahuje nielen nevyvrátiteľnú právnu domnienku, že súd pozná obsah všeobecne záväzných právnych predpisov, ale v spojení s nálezom Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 59/00-102 zo dňa 20.12.2001 aj vedomosť súdu o účinkoch, ktoré právo v podobe, v ktorej ho súd aplikuje, vyvoláva vo vzťahu k procesnoprávnemu alebo hmotnoprávnemu postaveniu nositeľa práva na súdnu ochranu svojich práv. Je preto preukázané, že sudkyňa JUDr. S. O. má vedomosť o tom, že: a/ vykonáva úkony, ktoré sú v rozpore s príslušným procesnoprávnym predpisom, a to opakovane, tj. že porušuje procesné predpisy, b/ že následkom takéhoto jej postupu sú zbytočné prieťahy v konaní, v dôsledku ktorých dôjde k zhoršeniu alebo zmareniu práva oprávneného na súdnu ochranu svojich práv. Je teda objektívne preukázané, že sudkyňa JUDr. S. O. koná vedome spôsobom, ktorý je vadný, s úmyslom aby oprávnený buď akceptoval jej nezákonný postup a na jeho podklade vydané nezákonné rozhodnutie v prospech povinnej alebo, aby sa dožadoval elementárneho práva na riadny a spravodlivý proces uplatňovaním opravných prostriedkov, čím spôsobuje zbytočné prieťahy v konaní a úmyselne tak zhoršuje procesnoprávne aj hmotnoprávne postavenie oprávneného. V spojení s obdobnou činnosťou sudkyne Krajského súdu v Košiciach JUDr. D. H. Z. v odvolacom konaní, je zjavné, že ďalším úmyslom je zlepšiť procesnoprávne a hmotnoprávne postavenie povinnej, u ktorej je opakovane preukázané porušovanie a nerešpektovanie rozsudkom určenej úpravy rodičovských práv a povinností, spôsobovaním zbytočných prieťahov a to až do času, kedy: a/ uplynie dostatočne dlhý čas na to, aby odvolací súd síce mu dal za pravdu, ale návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol pre jeho neúčelnosť s poukazom na veľký časový odstup od jednotlivých porušení povinnej, b/ umožnil tak povinnej vyhnúť sa zodpovednosti za porušovanie a marenie súdneho rozhodnutia, a tiež, c/ aby uplynula premlčacia lehota na trestné stíhanie za marenie spravodlivosti vo vzťahu k predkladateľom rôznych sfaľovaných a pozmenených tvrdení a ďalších listín, ktorými tieto osoby súdu preukazujú existenciu ospravedlniteľných dôvodov, o ktoré opiera svoje rozhodnutie.

8. Oprávnený v zmysle § 49 a nasledujúcich CSP vzniesol námietku zaujatosti voči sudkyňi Krajského súdu v Košiciach JUDr. M. H. Z.. Uviedol, že dňa 28.7.2022 mu bolo doručené podanie Krajského súdu v Košiciach označené ako doručenie písomnosti, sp. zn. 8CoP/160/2022 zo dňa 25.7.2022, ktorým mu uvedený súd doručoval vyjadrenie povinnej k odvolaniu podanému 14.3.2022 na Okresnom súde Košice II vo veci nariadenia výkonu rozhodnutia sp. zn. 19Em/3/2020, s určením lehoty na vyjadrenie 10 dní od doručenia. Dňa 1.8.2022 vykonal štúdium predmetného spisu v informačnom centre Krajského súdu v Košiciach, kde zistil nasledovné: Dňa 14.3.2022 podal osobne na Okresný súd Košice II odvolanie proti uzneseniu sp. zn. 19Em/3/2020- 229. Okresný súd Košice II zaslal jeho odvolanie povinnej a kolíznemu opatrovníkovi na vyjadrenie, na čo im určil lehotu 10 dní. Povinná (presnejšie jej právna zástupkyňa JUDr. Rajtáková) prevzala uvedenú písomnosť dňa 19.4.2022 (č. 1. 251 doručienka pripnutá na zadnej strane). Povinná sa nevyjadrila a ani kolízny opatrovník, čo preukazuje predloženie spisu Krajskému súde v Košiciach dňa 4.7.2022 (č. 1. 265), kde je zreteľne uvedené, že odvolanie bolo podané 14.3.2022, opis odvolania bol povinnej doručený dňa 19.4.2022 a kolíznemu opatrovníkovi 11.4.2022 a vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané. Necelé tri týždne potom, ako bol spis presunutý na Krajský súd v Košiciach, je do spisu doplnené podanie povinnej zo dňa 21.7.2022, doručené prostredníctvom JUDr. Rajtákovvej elektronicky dňa 22.7.2022, nazvané Vyjadrenie povinnej. Akoby zázračne je adresované Krajskému súde v Košiciach s uvedením spisovej značky pridelenej veci podateľňou Krajskému súde v Košiciach - 8CoP/160/2022 dňa 4.7.2022 a to bez toho, aby JUDr. Rajtáková bola upovedomená o postúpení spisu na Krajský súd v Košiciach a pridelenej spisovej značke. Presne 84 dní po lehote určenej na vyjadrenie povinnej k odvolaniu JUDr. Rajtáková reaguje na výzvu Okresného súdu Košice

II, ale adresuje to Krajskému súdu v Košiciach pod jeho spisovou značkou. Podstatným obsahom tohto podania, okrem viacerých skutkovo nepravdivých tvrdení a všeobecných právne irelevantných tvrdení uvádzaných zjavne v snahe vyplniť priestor daný veľkosťou papiera A4, je aj tvrdenie povinnej, že od podania návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia v auguste 2020 už ubehli dva roky, čo je príliš dlhá doba na to, aby nariadenie rešpektovania súdneho rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej malo nejaký vplyv na jeho nerešpektovanie povinnou v rokoch 2017-2020. Na základe uvedeného tvrdenia navrhuje súdu, aby konanie zastavil a výkon rozhodnutia nenariadil. Toto tvrdenie mu Krajský súd v Košiciach dňa 28.7.2022 doručil na vyjadrenie s určením 10 dňovej lehoty. Z vyššie uvedeného je preukázané, že sudkyňa Krajského súdu v Košiciach JUDr. D. H. Z. jednak koná spôsobom, na ktorý procesný predpis oprávňuje výslovne súd prvej inštancie (§ 373-377 CSP), a koná duplované, keďže uvedené povinnosti si Okresný súd Košice II ako súd prvej inštancie riadne splnil (viď odsek 1 a 2 vyššie a v spise č. 1. 251 a 265), pričom vedome porušuje čl. 12 základných princípov CMP. Pre súd platí zásada iura novit curia, vyjadrená v § 186 CSP, ktorá obsahuje nielen nevyvrátiteľnú právnu domnienku, že súd pozná obsah všeobecne záväzných právnych predpisov, ale v spojení s nálezom Ústavného súdu zn. I. ÚS 59/00-102 zo dňa 20.12.2001 aj vedomosť súdu o účinkoch, ktoré právo v podobe, v ktorej ho súd aplikuje, vyvoláva vo vzťahu k procesnoprávnemu alebo hmotnoprávnemu postaveniu nositeľa práva na súdnu ochranu svojich práv. Je preto preukázané, že sudkyňa JUDr. D. H. Z. má vedomosť o tom, že vykonáva úkony, ktoré už v konaní vykonal Okresný súd Košice II, t.j. vykonáva už vykonané, a že na takéto konanie nie je oprávnená. Je teda objektívne preukázané, že sudkyňa JUDr. H. Z. koná vedome spôsobom, ktorým konať nesmie, spôsobuje zbytočné prietahy v konaní a úmyselne tak zhoršuje procesnoprávne aj hmotnoprávne postavenie oprávneného. V spojení s obdobnou opakovanou činnosťou sudkyne Okresného súdu Košice II JUDr. S. O. v predchádzajúcom konaní a najmä s prihliadnutím na ods. 3 tohto podania je zjavné, že ďalším úmyslom je zlepšiť procesnoprávne a hmotnoprávne postavenie povinnej, u ktorej je opakovane preukázané porušovanie a nerešpektovanie rozsudkom určenej úpravy rodičovských práv a povinností, spôsobovaním zbytočných prietahov a to až do času, kedy:

- a) uplynie dostatočne dlhý čas na to, aby odvolací súd síce dal za pravdu oprávnenému, ale návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol pre jeho neúčelnosť s poukazom na veľký časový odstup od jednotlivých porušení povinnej
- b) a umožnil tak povinnej vyhnúť sa zodpovednosti za porušenie a marenie súdneho rozhodnutia, a tiež
- c) aby uplynula premlčacia lehota na trestné stíhanie za marenie spravodlivosti vo vzťahu k predkladateľom rôznych sfaľovaných a pozmenených tvrdení a ďalších listín, ktorými tieto osoby súdu preukazujú existenciu ospravedlniteľných dôvodov, o ktoré súd opiera svoje rozhodnutia (samozrejme vždy následne zrušené).

Iný úmysel takéhoto konania JUDr. D. H. Z. nie je možný a keďže ide o vedomé konanie z jej strany, úmysel tam je. Môže ho prípadne objasniť JUDr. D. H. Z.. Pre úplnosť podotýka, že námietka v danom prípade nespočíva v nesprávnom procesnom postupe sudkyne, keďže nepostupovala spôsobom, ktorý jej zákon ukladá/umožňuje, t.j. je naňho oprávnená, ale vedome porušovala a porušuje procesný predpis a koná spôsobom, na ktorý nie je oprávnená.

9. Vo vzťahu k námietke zaujatosti oprávneného voči konajúcej sudkyňi JUDr. K. O., je potrebné dodať, že podľa § 49 ods. 1,3 CSP, sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak sú zreteľné na jeho pomer k sporu, k stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti, avšak dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti. Podľa § 52 CSP, strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti, v ktorej okrem všeobecných náležitostí podania musí byť uvedený dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený a ďalej kedy sa strana uplatňujúca námietku zaujatosti o dôvode dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia. Podľa § 53 ods. 1 CSP, námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do 7 dní, od kedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na námietku zaujatosti neprihliada, ak je podaná po lehote, nemá náležitosti námietky, alebo ak sa námietka týka len okolností spočívajúcich v procesnom postupe sudcu. Z obsahu spisu vyplýva, že účastníci boli poučení o možnosti vzniesť námietku zaujatosti v intenciách vyššie uvedeného. V danom prípade oprávnený v odvolacom konaní uplatnil námietku zaujatosti zákonného sudcu. Námietka oprávneného je vyjadrením jeho subjektívnych pocitov vo vzťahu k procesnému postupu sudkyne. S prihliadnutím na ust. § 53 ods. 3 CSP, podľa ktorého, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada, v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Odvolací súd z uvedených dôvodov na námietku zaujatosti oprávneného voči konajúcej sudkyňi JUDr. K. O. nemohol

prihliadať, a preto o nej ani nerozhodoval. Rovnaký záver sa týka aj vznesenej námietky zaujatosti oprávneným voči sudkyňi JUDr. M. H. Z. (členke senátu 8CoP) nakoľko všetky ním uvádzané dôvody sa týkali procesného postupu sudkyne, preto ju odvolací súd nepredkladal nadriadenému súdu.

10. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa ustanovenia § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná, ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

12. Podľa ustanovenia § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľne exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

13. Podľa ustanovenia § 379 ods. 1, 2 CMP, pred uskutočnením výkonu rozhodnutia môže súd nariadiť pojednávanie a predvolať povinného, oprávneného, maloletého alebo orgán sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately. Na pojednávaní vyzve povinného, aby sa rozhodnutiu podrobil a upozorní tiež na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí. Ak sa javí, že účel pojednávania možno dosiahnuť aj písomnou formou, súd vyzve povinného na dobrovoľné plnenie a upozorní ho na následky neplnenia.

14. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CMP a contrario v rozsahu danom ust. § 377 ods. 2 CMP a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

16. Povinný v odvolaní namieta, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu.

17. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecných záväzných predpisov, rozhodoval v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď. napr. rozhodnutia Ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I ÚS 50/04, I ÚS 97/97, II ÚS 3/97 a II ÚS 251/03).

18. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci znemožňujúca účastníkovi realizáciu jeho procesných oprávnení a mariaca možnosti jeho aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

19. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom súdnom konaní, potom už postupom súdu vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol.

20. Pokiaľ povinný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie vychádzal pri svojom rozhodovaní aj zo správy ošetrojúcej lekárky MUDr. A. K., ktorá mu však nebola zaslaná na vedomie, a teda nemal možnosť s obsahom predmetnej správy sa oboznámiť a prípadne reagovať na skutkové tvrdenia, odvolací súd dospel k záveru, že nedoručením predmetného vyjadrenia ošetrojúcej lekárky nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nevyhnutnou podmienkou, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie pri odvolacom prieskume obstálo je, aby ako celok vykazovalo znaky spravodlivosti. Správa ošetrojúcej lekárky MUDr. A. K. z 28.10.2021 (č.l. 216 spisu) obsahuje chronologicky dátumy vyšetrení maloletého dieťaťa a naordinovanej liečby. Súčasne obsahuje aj oznámenie, kedy maloletá absolvovala kúpeľnú liečbu. Taktiež boli zaznamenané opakované vyšetrenia maloletej gastroenterológom, oftalmológom, imunoalergológom, vyšetrenie na onko ORL ambulancii, chirurgickej ambulancii DFN v Košiciach. Odvolací súd uvádza, že aj keď predmetná správa ošetrojúcej lekárky MUDr. A. K. oprávnenému doručená nebola, z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že oprávnený sa k absolvovaným vyšetreniam maloletého dieťaťa podrobne vyjadroval vo svojom podaní, ktoré bolo ním doručené súdu prvej inštancie dňa 29.7.2021 (č.l. 184 spisu). Zároveň k vyjadreniu pripojil aj výpis z účtu poistenca a zoznam poskytnutých zdravotných výkonov a služieb, výšky úhrady za poskytovanú zdravotnú starostlivosť a poskytovateľov zdravotnej starostlivosti. Z uvedeného vyplýva, že oprávnený mal vedomosť o zdravotných vyšetreniach maloletého dieťaťa absolvovaných v konkrétnych dňoch, ku ktorým sa podrobne vyjadroval, pričom namietal manipuláciu s ňou. K argumentácii oprávneného ohľadne manipulácii so zdravotnou dokumentáciou maloletého dieťaťa (údajnej) odvolací súd dodáva, že preskúvanie pravosti údajov zaznamenaných v zápise poistenca je v kompetencii iných inštitúcií. Odvolací súd preto konštatuje, že postupom súdu prvej inštancie nedošlo do zásahu práv oprávneného v takom rozsahu, aby ho bolo možné hodnotiť ako porušenie práva na spravodlivý proces. Uvedený záver je potrebné prijať aj vo vzťahu k nedoručeniu správy kolízneho opatrovníka, nakoľko táto slúži výhradne potrebám súdu vo vzťahu k maloletému dieťaťu, keďže kolízny opatrovník háji záujem maloletého dieťaťa v konaniach vo veci starostlivosti súdu u maloletých, z dôvodu kolízie záujmov.

21. V danom prípade odvolací súd vychádzal zo skutočnosti, že ide o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletých. Podľa čl. 4 veta prvá a druhá CMP, súd aplikuje a interpretuje právo rovnako vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania. Ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme a ak je to vhodné, informuje dieťa o všetkých podstatných veciach týkajúcich sa priebehu konania a veci samej. Zákon o rodine rozšíril základné zásady rodinného práva a okrem iného ustanovil kritériá najlepšieho záujmu dieťaťa, ktorý je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Napriek tomu, že čl. 5 Zákona o rodine príkladmo uvádza kritériá, ktoré sa zohľadňujú pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa a že na záujem dieťaťa odkazuje niekoľko ustanovení normatívnej časti Zákona o rodine, ako i ustanovenia osobitných predpisov, tento pojem nebol doposiaľ definovaný a neboli stanovené ani jeho určujúce kritériá. Najlepší záujem dieťaťa je však zároveň pojmom pružným a adaptabilným. Je potrebné ho prispôbiť a definovať podľa konkrétnej situácie dotknutého dieťaťa alebo detí, zohľadniť pritom ich osobný kontext, situáciu a potreby. Pri jednotlivých rozhodnutiach je potrebné posúdiť najlepší záujem dieťaťa a určiť ho vo svetle špecifických okolností, situácie konkrétneho dieťaťa.

22. V ďalšom odvolací súd dopĺňa, že konanie o výkon rozhodnutia o výchove maloletých má charakter konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktoré konania v zásade sledujú ten istý cieľ, a to efektívnu a kvalifikovanú ochranu práv maloletého dieťaťa. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že v konaní o výkon rozhodnutia súd nie je oprávnený vykonávať dokazovanie na zistenie záujmov, potrieb a psychického stavu dieťaťa vo vzťahu k realizácii styku s rodičom, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti, pretože uvedené skutočnosti sú relevantné v základnom konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, výsledkom ktorého je právoplatný a vykonateľný rozsudok vo veci, ktorý je následne titulom pre výkon rozhodnutia v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 376 CMP). Z osobitej úlohy súdov, ktorú plnia pri realizácii ochrany práv maloletých vyplýva, že aj vykonávacie konanie je ovládané princípom oficiality, to znamená, že súd sám volí prostriedok, ktorý sa mu javí ako najvhodnejší a vedúci k sledovanému cieľu a pokiaľ zistí, že nútený výkon rozhodnutia nie je v súlade s oprávneným záujmom dieťaťa, výkon rozhodnutia neuskutoční a z úradnej povinnosti začne konanie o zmenu pôvodného rozhodnutia o výchove alebo úprave styku. Návrh na výkon rozhodnutia súd zamietne ak zistí, že nedošlo k porušeniu povinnosti uložených rozhodnutím alebo ak k jej porušeniu síce došlo, avšak z objektívnych príčin.

23. Odvolací súd preskúmaním všetkých relevantných skutočností týkajúcich sa predmetu konania dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení a zákonne rozhodol, keď zamietol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia ako nedôvodný. Nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku rodiča s deťmi predpokladá, že súd

zistí porušovanie povinností uloženej exekučným titulom, rozsudkom Okresného súdu Košice I č.k. 22P/265/2010-853 zo dňa 3.5.2017, ktorým bol upravený styk otca s maloletým dieťaťom, ktoré porušovanie povinnosti zavíní ten rodič, ktorému vykonávané rozhodnutie ukladá povinnosť dieťa na styk pripraviť a oprávnenému rodičovi odovzdať, v danom prípade teda matka maloletého dieťaťa. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade nebolo možné vysloviť záver, že matka (povinná) svoje povinnosti súvisiace s realizáciou styku otca s dieťaťom zámerne neplní a že v dôsledku takéhoto konania matky k styku nedochádza. V prípadoch neuskutočnenia styku sa jednalo o ospravedlniteľné dôvody s ohľadom na zdravotný stav maloletého dieťaťa o ktorom mal oprávnený vedomosť. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie považuje dôvody, pre ktoré sa neuskutočnil styk maloletého dieťaťa s oprávneným v uvedených dátumoch, za ospravedlniteľné.

24. Odvolací súd k námietke oprávneného, že odvolací súd mu doručil vyjadrenie povinnej k odvolaniu, pre úplnosť dodáva, že v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie doručil odvolanie oprávneného právnej zástupkyňi povinnej a kolíznemu opatrovníkovi s možnosťou vyjadriť sa k nemu v lehote 10 dní. Po uplynutí lehoty na vyjadrenie bolo odvolanie predložené odvolaciemu súdu. Po predložení veci povinná doručila vyjadrenie k odvolaniu. Štandardný priebeh odvolacieho konania predpokladá, že po podaní odvolania sa ostatné subjekty vyjadria v súdom stanovenej lehote. Následne súd prvej inštancie toto vyjadrenie doručí odvolateľovi na podanie odvolacej repliky v lehote desiatich dní a odvolaciu dupliku doručí ostatným subjektom. Keďže povinná doručila vyjadrenie až v odvolacom konaní, v záujme účelnosti a rýchlosti odvolacieho konania, odvolací súd nevrátil spis súdu prvej inštancie na vykonanie úkonov podľa § 374 ods. 3 CSP, ale doručil priamo vyjadrenie povinnej oprávnenému. Napriek výhradám oprávneného, uvedené konanie je nevyhnutné na zachovanie práva na spravodlivý proces (napokon je to aj odvolacia argumentácia oprávneného vo vzťahu ku konaniu na súde prvej inštancie) a zachovanie princípu rovnosti zbraní na riadne oboznámenie sa s každým podaním účastníka konania, ktoré obsahuje právnu alebo skutkovú argumentáciu.

25. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP a podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

26. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).